

31992L0111

30.12.1992

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 384/47

SMĚRNICE RADY 92/111/EHS

ze dne 14. prosince 1992,

kterou se mění směrnice 77/388/EHS a zavádějí se zjednodušení pro daň z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že článek 3 směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, kterou se doplňuje společný systém daně z přidané hodnoty a mění směrnice 77/388/EHS s ohledem na odstranění daňových hranic ⁽³⁾ stanoví 1. leden 1993 jako den vstupu těchto ustanovení v platnost ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že k usnadnění používání těchto ustanovení a k zavedení nezbytných zjednodušení je nutné doplnit společný systém daně z přidané hodnoty, jak bude platný od 1. ledna 1993, aby bylo ujasněno, jak se daň uplatní na některá plnění uskutečňovaná s třetími územími a na některá plnění uskutečňovaná uvnitř Společenství, jakož i aby byla vymezena přechodná opatření mezi ustanoveními platnými k 31. prosinci 1992 a těmi, která vstoupí v platnost 1. ledna 1993;

vzhledem k tomu, že k zaručení neutrality společného systému daně z obratu vzhledem k původu výrobků musí být doplněn pojem třetího území a definice dovozu;

vzhledem k tomu, že některá území, která jsou součástí celního území Společenství, jsou pro účely používání společného systému daně z přidané hodnoty považována za třetí území; že daň z přidané hodnoty se proto při obchodu mezi členskými státy a těmito územími uplatňuje v souladu s týmiž zásadami, jaké se uplatňují na jakákoli plnění mezi Společenstvím a třetími zeměmi; že je nezbytné zajistit, že se na takový obchod vztahují daňové předpisy rovnocenné těm, které by byly uplatněny na plnění uskutečněná za týchž podmínek s územími, která nejsou součástí celního území Společenství; že na základě těchto ustanovení pozbývá platnosti sedmnáctá směrnice Rady 85/362/EHS ze dne 16. července 1985 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Osvobození dočasněho dovozu zboží kromě dopravních prostředků od daně z přidané hodnoty ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že je nezbytné přesně určit, jak mají být provedena osvobození od daně týkající se určitých vývozních nebo obdobných plnění; že je nezbytné odpovídajícím způsobem změnit ostatní směrnice;

vzhledem k tomu, že je nezbytné vyjasnit definici místa určitých zdanitelných plnění uskutečňovaných na palubě lodí či letadel nebo ve vlacích přepravujících cestující uvnitř Společenství;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337, 21.12.1992.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 24. listopadu 1992 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 192, 24.7.1985, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/237/EHS (Úř. věst. L 133, 24.5.1990, s. 91).

vzhledem k tomu, že přechodná úprava zdanění obchodu mezi členskými státy musí být doplněna s ohledem na předpisy Společenství týkající se spotřebních daní a s ohledem na potřebu vyjasnit a zjednodušit pravidla pro uplatňování daně na některá plnění, která budou uskutečňována mezi členskými státy po 1. lednu 1993;

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ⁽¹⁾ stanoví zvláštní postupy a povinnosti týkající se hlášení o pohybu takových výrobků do jiného členského státu; že v důsledku toho mohou být způsoby uplatňování daně na určitá dodání výrobků podléhajících spotřební dani a jejich pořízení uvnitř Společenství zjednodušeny ku prospěchu jak daňových dlužníků, tak příslušných orgánů;

vzhledem k tomu, že je nezbytné vymezit oblast působnosti osvobození od daně uvedených v článku 28c směrnice 77/388/EHS ⁽²⁾; že je rovněž nezbytné doplnit ustanovení týkající se daňové povinnosti a způsobů určení základu daně u určitých plnění uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že je nezbytné přijmout zjednodušující opatření, jež zaručí rovné zacházení ve všech členských státech pro zdanitelná plnění na domácím trhu spojená s obchodem se zbožím uvnitř Společenství, která se uskuteční během období stanoveného v článku 28l směrnice 77/388/EHS prostřednictvím osob povinných k dani neusazených v členském státě podle čl. 28b části A odst. 1 zmíněné směrnice; že k dosažení tohoto cíle musí být harmonizovány předpisy týkající se daňového systému a daňových dlužníků, kteří mají odvést daň za tato plnění;

vzhledem k tomu, že k zohlednění předpisů týkajících se daňových dlužníků v rámci vnitřního systému a k zamezení určitých forem daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem je nezbytné vyjasnit některé předpisy Společenství týkající se vrácení daně osobám povinným k dani neusazeným v zemi daně z přidané hodnoty, jak je vymezena v čl. 17 odst. 3 směrnice 77/388/EHS ve znění článku 28f zmíněné směrnice;

vzhledem k tomu, že odstranění zdanění při dovozu a daňových úlev při vývozu v obchodu mezi členskými státy od 1. ledna 1993

činí nezbytnými přechodná opatření, aby byla zajištěna neutralita společného systému daně z přidané hodnoty a aby bylo zamezeno dvojí zdanění nebo nezdanění;

vzhledem k tomu, že je proto nezbytné přijmout zvláštní ustanovení pro případy, kdy řízení Společenství započaté před 1. lednem 1993, týkající se dodání zboží odeslaného nebo přepravovaného do jiného členského státu, které uskutečnila před tímto dnem osoba povinná k dani, která jedná jako taková, nebylo dokončeno do 31. prosince 1992;

vzhledem k tomu, že tato ustanovení by se měla rovněž vztahovat na zdanitelná plnění provedená před 1. lednem 1993, u nichž byla uplatněna zvláštní osvobození od daně, což vedlo k odložení uskutečnění zdanitelného plnění;

vzhledem k tomu, že je rovněž nezbytné stanovit zvláštní opatření pro dopravní prostředky, kterým vzhledem k tomu, že nebyly pořízeny nebo dovezeny za obecných domácích daňových podmínek některého členského státu, bylo vnitrostátním opatřením přiznáno osvobození od daně z důvodu jejich dočasného dovozu z jiného členského státu;

vzhledem k tomu, že použití této přechodné úpravy jak na obchod mezi členskými státy, tak na plnění s třetími územími předpokládá doplnění definice plnění zdanitelných od 1. ledna 1993 a vyjasnění pojmů místa zdanitelného plnění, uskutečnění zdanitelného plnění a daňové povinnosti pro tento případ;

vzhledem k tomu, že na základě současné hospodářské situace požádaly Španělské království a Italská republika o odchylku od používání zásady okamžitého odpočtu daně stanovené v čl. 18 odst. 2 prvním pododstavci směrnice 77/388/EHS jako o přechodné opatření; že této žádosti by mělo být vyhověno na dobu dvou let, kterou nelze prodloužit;

vzhledem k tomu, že tato směrnice obsahuje společná ustanovení k zjednodušení zacházení s určitými plněními uvnitř Společenství; že v četných případech náleží určit podmínky provedení těchto ustanovení členským státům; že určité členské státy nebudou schopny dokončit zákonodárný proces nezbytný ke změně svých zákonů o dani z přidané hodnoty ve stanovené lhůtě; že by proto měla být povolena dodatečná lhůta k provedení této směrnice; že k tomuto účelu postačuje maximální lhůta dvanácti měsíců;

vzhledem k tomu, že je v této souvislosti nezbytné změnit směrnici 77/388/EHS,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 92/77/EHS (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 1).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se mění takto:

1. V článku 3 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 1 a s ohledem na úmluvy a smlouvy, které uzavřely s Francouzskou republikou, popřípadě Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, se Monacké knížectví a ostrov Man nepovažují pro účely používání této směrnice za třetí území.

Členské země přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby plnění:

- pocházející z Monackého knížectví nebo pro ně určená byla považována za plnění pocházející z Francouzské republiky nebo pro ni určená,
- pocházející z ostrova Man nebo pro něj určená byla považována za plnění pocházející ze Spojeného království Velké Británie a Severního Irska nebo pro ně určená.“

2. V čl. 7 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) vstup zboží, na které se nevztahuje písmeno a), z třetího území na území Společenství.“

3. V čl. 7 odst. 3 se:

- v prvním pododstavci za slova „čl. 16 odst. 1 bodu B“ vkládají slova „písm. a), b), c) a d)“,

- druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Obdobně je-li zboží uvedené v odst. 1 písm. b) propuštěno při svém vstupu do Společenství do některého z režimů uvedených v čl. 33a odst. 1 písm. b) nebo c), je místem dovozu členský stát, na jehož území je tento režim ukončen.“

4. V čl. 8 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v případě zboží dodávaného na palubě lodí, letadel nebo ve vlacích během části přepravy cestujících uskutečněné ve Společenství: místo zahájení přepravy cestujících.

Pro účely použití tohoto ustanovení se:

- „částí přepravy cestujících uskutečněné ve Společenství“ rozumí ta část přepravy, která se uskutečňuje bez zastávky na třetím území mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících,

- „místem zahájení přepravy cestujících“ rozumí místo prvního nastoupení cestujících na území Společenství po případném pobytu mimo Společenství,

- „místem ukončení přepravy cestujících“ rozumí poslední místo vystoupení cestujících, kteří nastoupili na území Společenství, nacházející se na území Společenství před případným pobytom mimo Společenství.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

Komise nejpozději do 30. června 1993 předloží Radě zprávu, doprovázenou v případě potřeby vhodnými návrhy týkajícími se místa zdanitelného plnění u zboží, které bylo dodáno ke spotřebě, a dále služeb včetně restauračních služeb, které jsou poskytovány cestujícím na palubě lodí, letadel a ve vlacích.

Rada rozhodne o návrhu Komise jednomyslně po konzultaci Evropského parlamentu do 31. prosince 1993.

Až do 31. prosince 1993 mohou členské státy osvobodit nebo pokračovat v osvobození od daně zboží dodávaného ke spotřebě na palubě, u něhož je místo zdanitelného plnění určováno podle výše uvedených ustanovení, s právem odpočíst daň z přidané hodnoty, která byla odvedena na předchozím stupni.“

5. V čl. 11 části B se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Základem daně je celní hodnota, stanovená podle platných předpisů Společenství; to platí rovněž pro dovoz zboží uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. b).“

6. V čl. 12 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v případech uvedených v čl. 10 odst. 3 druhém a třetím pododstavci se použije sazba platná ke dni vzniku daňové povinnosti.“

7. V čl. 12 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„3.a) Základní sazbu daně z přidané hodnoty stanoví každý členský stát jako procentní podíl ze základu daně a je stejná pro dodání zboží i pro poskytování služeb. Od 1. ledna 1993 do 31. prosince 1996 nesmí být tento procentní podíl nižší než 15 %.

Na základě zprávy o fungování přechodné úpravy a návrhů konečné úpravy, které předloží Komise podle článku 281, rozhodne Rada jednomyslně do 31. prosince 1995 o výši minimální základní sazby, která bude uplatňována po 31. prosinci 1996.

Členské státy mohou rovněž uplatňovat jednu či dvě snížené sazby. Tyto sazby se určí jako procentní podíl ze základu daně, který nesmí být nižší než 5 %, a vztahují se pouze na dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze H.“

8. V čl. 14 odst. 1 se:

— zrušuje písmeno c),

— v písmenu d) doplňuje nová věta, která zní:

„Toto osvobození se rovněž vztahuje na dovoz zboží ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b), na které by bylo možné vztáhnout výše uvedené osvobození od daně, pokud by bylo dovezeno ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a).“

9. V článku 15 se:

— v bodě 2 doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Komise předloží Radě co nejdříve návrhy na přijetí daňových pravidel Společenství blíže určujících oblast působnosti a praktické podrobnosti uplatňování osvobození od daně pro dodání zboží na maloobchodním stupni, přepravovaného v osobních zavazadlech cestujících. Dokud tato pravidla nevstoupí v platnost:

— je přiznání tohoto osvobození od daně vázáno na předložení opisu faktury nebo dokladu sloužícího jako faktura, potvrzeného celním úřadem, prostřednictvím kterého zboží opustilo Společenství,

— mohou členské státy stanovit meze uplatňování tohoto osvobození, vyloučit z působnosti tohoto osvobození od daně cestující s trvalým bydlištěm nebo místem obvyklého pobytu nacházejícím se ve Společenství a rozšířit působnost tohoto osvobození od daně.

Pro účely použití druhého pododstavce se „trvalým bydlištěm nebo místem obvyklého pobytu“ rozumí místo, které je jako takové uvedeno v cestovním pasu, v průkazu totožnosti a popřípadě v jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný členský stát, na jehož území je dodání uskutečňováno.“

— v bodě 3 slova „je usazen mimo Společenství“ nahrazují slovy „není usazen v tuzemsku“,

— v bodě 4 druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise předloží co nejdříve Radě návrhy na vyhlášení daňových pravidel Společenství, která blíže určí oblast působnosti a praktické způsoby provádění tohoto osvobození od daně a osvobození od daně uvedených v bodech 5 až 9. Než tato pravidla vstoupí v platnost, mohou členské státy omezit rozsah osvobození poskytovaných podle tohoto odstavce.“,

— v bodě 10 druhém pododstavci slova „podmínky a meze“ nahrazují slovem „meze“,

— v bodě 10 třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„U zboží, není-li odesíláno nebo přepravováno ven ze země, a u služeb se osvobození od daně může uskutečnit v podobě vrácení daně.“,

— bod 13 nahrazuje tímto:

„13. poskytování služeb včetně dopravních a doprovodných plnění, avšak vyjma poskytování služeb osvobozených od daně podle článku 13, jsou-li tyto služby přímo vázány na vývoz zboží nebo dovoz zboží, na něž se vztahuje čl. 7 odst. 3 nebo čl. 16 odst. 1 bod A.“

10. V článku 28a se:

— v odst. 1 písm. a) druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylně od prvního pododstavce není předmětem daně z přidané hodnoty pořízení zboží uvnitř Společenství za podmínek stanovených v odstavci 1a osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani.“,

— v odstavci 1 doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) pořízení výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství, které uskutečňuje v tuzemsku za protiplnění osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, na něž lze vztáhnout odchylku uvedenou v písm. a) druhém pododstavci a pro které daňová povinnost vzhledem k těmto spotřebním daním vzniká v tuzemsku podle směrnice 92/12/EHS ⁽¹⁾.“

(¹) Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1.“,

— vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylka stanovená v odst. 1 písm. a) druhém pododstavci se vztahuje na:

a) pořízení zboží uvnitř Společenství, jehož dodání v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně podle čl. 15 bodů 4 až 10;

- b) pořízení zboží uvnitř Společenství jiného než zboží podle písmene a) uskutečněné:

- osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje režim daňového paušálu podle článku 25, pro účely jejího zemědělského, lesnického nebo rybářského podniku, nebo osobou povinnou k dani, která uskutečňuje dodání zboží nebo poskytování služeb, u nichž nevzniká nárok na odpočet daně, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
- za celkovou částku nepřesahující v běžném kalendářním roce mez, kterou stanoví členské státy a která nesmí být nižší než ekvivalent 10 000 ECU v národní měně,

a

- za předpokladu, že celková hodnota zboží pořízeného uvnitř Společenství nepřesáhla v minulém kalendářním roce mez zmíněnou ve druhé odrážce.

Mez, na kterou se odkazuje pro používání tohoto ustanovení, sestává z celkové hodnoty zboží pořízeného uvnitř Společenství bez daně z přidané hodnoty, která je splatná nebo která byla odvedena v členském státě, z něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, vyjma nové dopravní prostředky a vyjma výrobky podléhající spotřebním daním.“

- v odst. 5 písm. b) doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Jestliže však není nadále plněna některá z podmínek, které jsou předpokladem uvedených úlev, považuje se toto zboží za zboží, které bylo přemístěno na místo určení v jiném členském státě. V takovém případě je přemístění uskutečněno v okamžiku, kdy dotyčná podmínka přestává být plněna.“

- v odstavci 6 doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Za pořízení zboží uvnitř Společenství za protiplnění se považují rovněž tato plnění: přidělení zboží, které nebylo pořízeno podle obecných pravidel zdanění na domácím trhu některého členského státu, ozbrojeným silám státu, který je stranou Severoatlantické smlouvy, je-li toto zboží určeno ozbrojeným silám nebo civilním zaměstnancům, kteří je doprovázejí, k použití nebo spotřebě a nelze-li na dovoz tohoto zboží vztáhnout osvobození od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. g).“

11. V čl. 28b části A odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely použití prvního pododstavce se pořízení zboží uvnitř Společenství považuje za předmět daně podle odstavce 1, jestliže byly splněny tyto podmínky:

- pořizovatel prokázal, že toto pořízení uvnitř Společenství uskutečnil pro potřeby následného dodání v členském státě, které je uvedeno v odstavci 1 a pro které byl příjemce označen za daňového dlužníka podle čl. 28c části E bodu 3,
- pořizovatel splnil povinnost podat prohlášení podle čl. 22 odst. 6 písm. b) posledního pododstavce.“

12. V čl. 28c části A se:

- písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) dodání výrobků podléhajících spotřebním daním, jež byly kupujícím odeslány nebo přepraveny prodávajícím nebo kupujícím nebo jejich jménem mimo tuzemsko, jak je vymezuje článek 3, avšak uvnitř Společenství, které bylo uskutečněno pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, na niž lze vztáhnout odchylku uvedenou v čl. 28a odst. 1 písm. a) druhém pododstavci, jsou-li odeslání nebo přeprava výrobků uskutečněny v souladu s čl. 7 odst. 4 a 5 nebo článkem 16 směrnice 92/12/EHS.

Toto osvobození od daně se nevztahuje na dodání výrobků podléhajících spotřebním daním uskutečněné osobami povinnými k dani, na které se vztahuje osvobození od daně podle článku 24;“

- doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) dodání zboží ve smyslu čl. 28a odst. 5 písm. b), na které se vztahují výše uvedená osvobození od daně, jestliže se uskutečnila ve prospěch jiné osoby povinné k dani.“

13. V článku 28c se část E nahrazuje tímto:

„E. Jiná osvobození od daně

1. V článku 16 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Využijí-li členské státy možnost, kterou jim poskytuje odstavec 1, přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že se na pořízení zboží uvnitř Společenství, má-li být toto zboží propuštěno do některého z režimů nebo zahrnuto pod některou ze situací uvedených v odstavci 1 bodu B, budou vztahovat stejná ustanovení jako na dodání zboží, která se uskutečňují za stejných podmínek v tuzemsku.“

2. V čl. 16 odst. 2 se:

— za slova „mohou členské státy rozhodnout, že osvobodí“ vkládají slova „pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani a“ a za slova „toto zboží vyvézt“ vkládají slova „mimo Společenství“;

— doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Využijí-li tuto možnost, rozšíří členské státy za předpokladu provedení konzultací podle článku 29 toto osvobození od daně i na pořízení zboží uvnitř Společenství osobou povinnou k dani, na dovoz a dodání zboží pro osobu povinnou k dani, která hodlá toto zboží dodat v témže stavu nebo po zpracování za podmínek stanovených v čl. 28c části A, a rovněž na poskytnutí služeb souvisejících s těmito dodáními až do výše roční hodnoty dodání zboží, která tato osoba uskutečnila za podmínek stanovených v čl. 28c části A během předchozích dvanácti měsíců.“

Členské státy mohou stanovit společnou maximální částku pro plnění, která osvobodí od daně podle prvního a druhého pododstavce.“

3. Každý členský stát přijme zvláštní opatření k zajištění toho, aby daň z přidané hodnoty nebyla vybírána z pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečněného ve smyslu čl. 28b části A odst. 1 na jeho území, jsou-li splněny tyto podmínky:

— pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečňuje osoba povinná k dani neusazená v tuzemsku, která má však v jiném členském státě identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty,

— pořízení zboží uvnitř Společenství se uskutečňuje za účelem následného dodání zboží osobou povinnou k dani v tuzemsku,

— zboží, které osoba povinná k dani takto pořídila, je přímo odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než toho, v němž má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, a je určeno osobě, pro kterou osoba povinná k dani následné dodání uskutečňuje,

— osoba, pro kterou je uskutečňováno následné dodání zboží, je osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku,

— osoba, pro kterou bylo následné dodání uskutečněno, byla v souladu s čl. 21 bodem 1 písm. a) třetím pododstavcem označena za daňového dlužníka, která má odvést daň za dodání uskutečněná osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku.“

14. V článku 28d se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 vznikne daňová povinnost vystavením faktury nebo jiného dokladu sloužícího jako faktura podle čl. 22 odst. 3 písm. a), pokud tuto fakturu nebo doklad vystaví pořizovatel před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.“

15. V čl. 28d odst. 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Daňová povinnost nicméně vznikne vystavením faktury nebo jiného dokladu sloužícího jako faktura podle čl. 22 odst. 3 písm. a), pokud je tato faktura nebo doklad vystavena před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž došlo k zdanitelnému plnění.“

16. V čl. 28e odst. 1 se:

— druhá věta prvního pododstavce nahrazuje tímto:

„Zejména se při pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 28a odst. 6 základ daně stanoví podle čl. 11 části A odst. 1 písm. b) a odst. 2 a 3.“,

— v druhém pododstavci doplňuje nová věta, která zní:

„Jestliže jsou poté, co se pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečnilo, pořizovateli vráceny spotřební daně odvedené v členském státě, z něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, základ daně se v členském státě, kde se pořízení uvnitř Společenství uskutečnilo, přiměřeně snižuje.“

17. V článku 28e se dosavadní odstavce 2 a 3 označují jako odstavce 3 a 4 a vkládá se nový odstavec, který zní:

„2. U dodání zboží uvedeného v čl. 28c části A písm. d) se základ daně stanoví podle čl. 11 části A odst. 1 písm. b) a odst. 2 a 3.“

18. V článku 28f se:

— v čl. 17 odst. 3 písm. b) slova „čl. 28c části A“ nahrazují slovy „čl. 28c částí A a C“,

— v čl. 17 odst. 4 doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely použití předchozích ustanovení se:

- a) osoby povinné k dani uvedené v článku 1 směrnice 79/1072/EHS rovněž považují pro účely použití zmíněné směrnice za osoby povinné k dani neusazené v tuzemsku, jestliže v tuzemsku pouze dodávaly zboží a poskytovaly služby osobě, která byla v souladu s čl. 21 bodem 1 písm. a) třetím pododstavcem označena za daňového dlužníka,
- b) osoby povinné k dani uvedené v článku 1 směrnice 86/560/EHS rovněž považují pro účely použití zmíněné směrnice za osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, jestliže v tuzemsku pouze dodávaly zboží a poskytovaly služby osobě, která byla v souladu s čl. 21 bodem 1 písm. a) třetím pododstavcem označena za daňového dlužníka,
- c) směrnice 79/1072/EHS a 86/560/EHS nevztahují na dodání zboží, která jsou nebo mohou být osvobozena od daně podle čl. 28c části A, pokud je toto zboží odesláno nebo přepraveno pořizovatelem nebo jeho jménem.“

19. V článku 28g se:

— v čl. 21 bodě 1 písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelná plnění jiná než ta, která jsou uvedena v písmenu b).

Uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb osoba povinná k dani, neusazená v tuzemsku, mohou členské státy přijmout předpisy, na jejichž základě je povinná odvádět daň jiná osoba. Za takovou jinou osobu může být mimo jiné ustanoven daňový zástupce nebo jiná osoba, pro kterou se zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb provádí.

Povinná odvést daň je nicméně osoba, pro niž se dodání zboží uskutečňuje, jsou-li splněny tyto podmínky:

— zdanitelným plněním je dodání zboží za podmínek stanovených v čl. 28c části E bodě 3,

— osobou, pro niž se dodání zboží uskutečňuje, je jiná osoba povinná k dani nebo právnická osoba nepovinná k dani, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku,

— faktura vystavená osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku vyhovuje podmínkám čl. 22 odst. 3.

Členské státy mohou nicméně přijmout odchylku od této povinnosti, ustanovila-li osoba povinná k dani neusazená v tuzemsku v této zemi svého daňového zástupce.

Členské státy mohou stanovit, že někdo jiný než osoba povinná k dani je povinen odvádět daň společně a nerozdílně.“

— v čl. 21 bodě 1 písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) osoba, které poskytuje služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e) osoba povinná k dani usazená v zahraničí, nebo osoba, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku, které poskytuje služby uvedené v čl. 28b částech C, D nebo E osoba povinná k dani, která podniká v zahraničí; členské státy mohou nicméně požadovat, aby poskytovatel služeb byl povinen odvádět daň společně a nerozdílně.“

20. V článku 28h se:

— v čl. 22 odst. 1 písm. c) první odrážce za slova „podle čl. 21 bodu 1 písm. b)“ vkládají slova „a kromě dodání zboží nebo služeb pro osobu, která byla označena za daňového dlužníka podle čl. 21 bodu 1 písm. a) třetího pododstavce“,

— v čl. 22 odst. 1 písm. c) doplňuje nová odrážka, která zní:

„— každé osoby povinné k dani, která v tuzemsku uskutečňuje pořízení zboží uvnitř Společenství pro potřeby svých plnění v rámci hospodářských činností, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2 a prováděny v zahraničí.“

— v čl. 22 odst. 3 písm. b) doplňuje nová odrážka, která zní:

„— při použití čl. 28c části E bodu 3 výslovný odkaz na toto ustanovení, jakož i identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, pod nímž osoba povinná k dani uskutečnila pořízení a následné dodání zboží uvnitř Společenství, a identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty osoby, pro niž se dodání uskutečnilo.“

— v čl. 22 odst. 4 písm. c) druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— na druhé straně celkovou hodnotu bez daně z přidané hodnoty pořízení zboží uvnitř Společenství, jedná-li se o pořízení podle čl. 28a odst. 1 a 6 uskutečněná v tuzemsku, z nichž vznikla daňová povinnost.

Uvádí rovněž tyto údaje: celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží uvedených v čl. 8 odst. 1 písm. a) druhé větě a v čl. 28b části B odst. 1, která byla uskutečněna v tuzemsku

a u nichž v průběhu zdaňovacího období vznikla daňová povinnost, pokud se místo, kde se přeprava nebo odeslání zboží začaly uskutečňovat, nachází na území jiného členského státu, a celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání zboží uskutečněných v tuzemsku, pro něž byla osoba povinná k dani označena za daňového dlužníka v souladu s čl. 28c částí E bodem 3 a pro kterou se daň stala splatnou v průběhu období, jehož se daňové přiznání týká.“

- v čl. 22 odst. 6 písm. b) první pododstavec nahrazuje tímto:

„b) Každá osoba povinná k dani, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, předloží rovněž souhrnný výkaz všech pořizovatelů, kteří mají identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty a kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 28c částí A písm. a) a d), a souhrnný výkaz příjemců plnění uvedených v pátém a šestém pododstavci, kteří mají identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty.“

- v čl. 22 odst. 6 písm. b) třetím pododstavci první odrážce slova „čl. 28c částí A“ nahrazují slovy „čl. 28c částí A písm. a)“,

- v čl. 22 odst. 6 písm. b) čtvrtém pododstavci první odrážce slova „čl. 28c část A písm. c)“ nahrazují slovy „čl. 28c částí A písm. d)“ a slova „a hodnotu dodaného zboží stanovenou v souladu s čl. 28e odst. 1“ nahrazují slovy „a celkovou výši dodání stanovenou v souladu s čl. 28e odst. 2.“,

- v čl. 22 odst. 6 písm. b) doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případech uvedených v čl. 28b částí A odst. 2 třetím pododstavci uvede osoba povinná k dani, která má identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku, zřetelně a jednoznačně ve svém souhrnném výkazu:

- své identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tuzemsku, pod nímž uskutečnilařízení a následné dodání zboží uvnitř Společenství,

- identifikační číslo v členském státě určení zásilky nebo přepravy zboží příjemce následného dodání uskutečněného osobou povinnou k dani a

- za každého příjemce celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodání uskutečněných osobou povinnou k dani na území členského státu určení zásilky nebo přepravy zboží. Tyto hodnoty se přiznávají za kalendářní čtvrtletí, v jejichž průběhu vznikla daňová povinnost.“,

- na začátek čl. 22 odst. 11 vkládá: „11. V případě nabytí výrobků podléhajících spotřební dani uvedených v čl. 28a odst. 1 písm. c) uvnitř Společenství, jakož i“.

21. Článek 28i se nahrazuje tímto:

„Článek 28i

Zvláštní režim pro malé podniky

V čl. 24 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Dodání nových dopravních prostředků uskutečněné za podmínek stanovených v čl. 28c částí A, jakož i dodání zboží a služeb uskutečněné osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku se v každém případě vylučují z možnosti osvobození od daně podle odstavce 2.“

22. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 28n

Přechodná opatření

1. Jestliže zboží:

- vstoupilo do tuzemska ve smyslu článku 3 před 1. lednem 1993

a

- bylo při tomto vstupu do tuzemska propuštěno do některého z režimů uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo v čl. 16 odst. 1 bodu A

a

— neopustilo tento režim před 1. lednem 1993, použijí se na ně ustanovení platná v okamžiku, kdy bylo zboží propuštěno do dotyčného režimu, i nadále po dobu, po kterou zboží zůstane v tomto režimu, jak tato ustanovením stanoví.

2. Za dovoz zboží ve smyslu čl. 7 odst. 1 se považují:

a) vynětí včetně neoprávněného vynětí zboží z režimu uvedeného v čl. 14 odst. 1 písm. c), do něhož bylo zboží umístěno před 1. lednem 1993, za podmínek stanovených v odstavci 1,

b) vynětí včetně neoprávněného vynětí zboží z režimu uvedeného v čl. 16 odst. 1 bodu A, do něhož bylo zboží umístěno před 1. lednem 1993, za podmínek stanovených v odstavci 1,

c) ukončení vnitřního tranzitu Společenství, který byl zahájen před 1. lednem 1993 ve Společenství za účelem dodání zboží za protiplnění uskutečněného před 1. lednem 1993 ve Společenství osobou povinnou k dani, která jedná jako taková,

d) ukončení vnějšího tranzitu zahájeného před 1. lednem 1993,

e) jakákoli nesrovnalost nebo protiprávní jednání v průběhu vnitřního tranzitu, který byl zahájen za podmínek stanovených v písmenu c), nebo v průběhu vnějšího tranzitu Společenství uvedeného v písmenu d),

f) případ, kdy v tuzemsku použije osoba povinná k či nepovinná k dani před 1. lednem 1993 zboží, které jí bylo dodáno z jiného členského státu, pokud byly splněny tyto podmínky:

— dodání tohoto zboží byla osvobozena nebo by byla mohla být osvobozena podle čl. 15 bodů 1 a 2,

— zboží nebylo do tuzemska dovezeno před 1. lednem 1993.

Pro účely uplatňování písmene c) se „vnitřním tranzitem Společenství“ rozumí odeslání nebo přeprava zboží v režimu vnitřního tranzitu Společenství nebo v doprovodu dokladu T2 L, popřípadě karnetu pro přepravu uvnitř Společenství nebo zaslání zboží poštou.

3. V případech uvedených v odst. 2 písm. a) až e) je místem dovozu ve smyslu čl. 7 odst. 2 členský stát, v němž zboží opustí režim, do kterého bylo propuštěno před 1. lednem 1993.

4. Odchylně od čl. 10 odst. 3 je dovoz zboží ukončen ve smyslu odstavce 2 tohoto článku bez uskutečnění zdanitelného plnění, jestliže:

a) je zboží odesláno nebo přepraveno mimo Společenství ve smyslu článku 3,

nebo

b) dovezeným zbožím ve smyslu odst. 2 písm. a) je jiné zboží než dopravní prostředky a toto zboží je odesláno nebo přepraveno do členského státu, z něhož bylo vyvezeno, a osobě, která je vyvezla,

nebo

c) dovezeným zbožím ve smyslu odst. 2 písm. a) jsou dopravní prostředky, které byly pořízeny nebo dovezeny před 1. lednem 1993 v souladu s obecnými podmínkami zdanění na domácím trhu členského státu ve smyslu článku 3 a/nebo se na ně z důvodu jejich vývozu nevztahovalo žádné osvobození od daně ani vrácení daně z přidané hodnoty.

Tato podmínka se považuje za splněnou, jestliže den prvního použití dopravních prostředků nastal před 1. lednem 1985, popřípadě byla-li výše daně splatná při dovozu zanedbatelná.“

23. V čl. 33a se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Na zboží uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b), které vstupuje do Společenství některého z území, které je součástí celního území Společenství, ale které je pro účely této směrnice považováno za třetí území, se vztahují tato ustanovení:

a) pro vstup takového zboží do Společenství musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Společenství pro dovoz zboží na celní území Společenství,

b) nachází-li se místo určení zásilky nebo přepravy tohoto zboží mimo členský stát, v němž vstoupilo do Společenství, nachází se toto zboží ve Společenství v režimu vnitřního tranzitu Společenství, jak je vymezen platnými celními předpisy Společenství, pokud bylo předmětem prohlášení, kterým bylo při vstupu do Společenství propuštěno do tohoto režimu,

- c) zjistí-li se, že v okamžiku vstupu do Společenství se zboží nachází v situaci, která by mu, kdyby bylo dovezeno ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a), poskytovala nárok na některý z režimů uvedených v čl. 16 odst. 1 bodu B písm. a), b), c) a d) nebo pro režim dočasného použití s plným osvobozením od dovozních daní, přijmou členské země opatření zajišťující, že zboží může zůstat ve Společenství za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny pro použití těchto režimů.

2. Na zboží, které není uvedeno v čl. 7 odst. 1 písm. a) a je odesláno nebo přepraveno z členského státu do místa určené nacházejícího se na území, které je součástí celního území Společenství, ale pro účely této směrnice se považuje za třetí území, se vztahují tato ustanovení:

- a) pro vývoz takového zboží mimo území Společenství musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Společenství pro vývoz zboží mimo celní území Společenství,
- b) v případě zboží, které je dočasně vyváženo mimo Společenství, aby bylo dovezeno zpět, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že při zpětném dovozu do Společenství se na toto zboží budou vztahovat stejné předpisy, jako kdyby bylo dočasně vyvezeno mimo celní území Společenství.“

24. Směrnice 85/362/EHS ⁽¹⁾ pozbývá účinku dnem 31. prosince 1992.

25. Článek 6 směrnice 69/169/EHS ⁽²⁾ se zrušuje s účinkem od 1. ledna 1993.

Článek 2

1. Od 1. ledna 1993 po dobu dvou let, kterou nelze prodloužit, jsou Španělské království a Italská republika oprávněny používat předpisy odchylné od zásady okamžitého odpočtu daně podle čl. 18 odst. 2 prvního pododstavce. Tyto předpisy nesmějí vést k odkladu delšímu než jeden měsíc ode dne, kdy lze vzniklé právo na odpočet daně uplatnit podle čl. 18 odst. 1.

Nicméně u osob povinných k dani, které podávají daňové přiznání podle čl. 22 odst. 4 za čtvrtletní zdaňovací období, jsou Španělské království a Italská republika oprávněny stanovit, že vzniklé

právo na odpočet daně, které by podle čl. 18 odst. 1 mohlo být uplatňováno v daném čtvrtletí, lze uplatnit až v následujícím čtvrtletí. Toto ustanovení se použije pouze tam, kde Španělské království nebo Italská republika poskytují takové osobě povinné k dani možnost podávat měsíční daňová přiznání.

2. Odchylně od čl. 15 bodu 10 třetího pododstavce jsou Portugalská republika, Francouzská republika, Nizozemské království a Spolková republika Německo oprávněny s ohledem na smlouvy sjednané po 31. prosinci 1992 zrušit nejpozději k 1. říjnu 1993 vracení daně tam, kde je tato směrnice zakazuje.

Článek 3

Rada stanoví do 30. června 1993 jednomyslně na návrh Komise podrobná pravidla zdaňování řetězových plnění mezi osobami povinnými k dani, aby tato pravidla mohla vstoupit v platnost dnem 1. ledna 1994.

Článek 4

1. Členské státy upraví své stávající systémy daně z přidané hodnoty podle ustanovení této směrnice.

Přijmou nezbytné právní a správní předpisy tak, aby jejich upravené systémy nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Členské státy mohou nicméně stanovit, že údaje týkající se plnění uvedených v čl. 22 odst. 6 písm. b) posledním pododstavci, pro něž se daň stane splatnou během prvních tří kalendářních měsíců roku 1993, musí být obsaženy nejpozději v souhrnném prohlášení za druhé kalendářní čtvrtletí roku 1993.

2. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce jsou členské státy oprávněny přijmout právní a správní předpisy nezbytné k provedení těchto bodů článku 1 nejpozději do 1. ledna 1994:

— bod 11,

— bod 13, pokud se týká čl. 28c části E bodu 3,

— bod 19, pokud se týká se čl. 21 bodu 1 písm. a) třetího pododstavce,

— bod 20, pokud se týká závazků souvisejících s plněními uvedenými v předchozích odrážkách.

Členské státy, které k 1. lednu 1993 uplatňovaly opatření rovnocenná opatřením uvedeným výše, přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že souladu se zásadami stanovenými v čl. 22 bodu 6) a ve stávajících předpisech Společenství o správní spolupráci v oblasti nepřímých daní bude dosaženo v každém případě od 1. ledna 1993.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, 24.7.1985, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/237/EHS (Úř. věst. L 133, 24.5.1990, s. 91).

⁽²⁾ Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/680/EHS (Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1).

3. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce je Spolková republika Německo oprávněna přijmout právní a správní přepisy nezbytné k provedení čl. 1 bodu 10 s ohledem na čl. 28a odst. 1a písm. a) nejpozději do 1. října 1994.

4. Členské státy uvědomí Komisi o předpisech, které přijmou k provedení této směrnice.

5. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

6. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 14. prosince 1992.

Za Radu
předseda
N. LAMONT